

3. A második kérdésre adandó igenlő válasz esetén: úgy kell-e értelmezni a 2006/112 irányelv 176. cikkét, hogy az a tagállam, amely élni kíván a számára biztosított azon lehetőséggel, hogy az adólevonás jogát bizonyos termékek és szolgáltatások esetében kizárja, és amely a kiadások kategóriáit a következőképpen határozta meg: a termékeket vagy szolgáltatásokat — a HÉA-törvény 70. cikkének (3) bekezdése szerinti eseteket kivéve — ingyenes ügyletekhez vagy az adóalany gazdasági tevékenységétől eltérő tevékenységekhez kívánják felhasználni, teljesítette a kellőképpen meghatározott termékek és szolgáltatások kategóriája megjelölésének, vagyis e termékek és szolgáltatások azok jellege alapján történő meghatározásának feltételét?
4. A harmadik kérdésre adandó választól függően: miként kell értékelni az adóalany által beszerzett termékek vagy szolgáltatások célját (felhasználását, illetve jövőbeli felhasználását) a 2006/112 irányelv 168. és 173. cikkére tekintettel: az adólevonási jog eredeti keletkezésének feltételeként vagy a levont összeg korrekciójára okot adó tényezőként?
5. Amennyiben a cél (a felhasználás) a levont összeg korrekciójára okot adó tényezőként értékelendő, miként kell értelmezni a 2006/112 irányelv 173. cikke szerinti rendelkezést: az azokban az esetekben is korrekció elvégzését rendeli-e el, amelyekben a termékeket és szolgáltatásokat először egy nem adóköteles tevékenységhez használják fel, vagy azokat beszerzésüket követően egyáltalán nem használják fel, azok azonban a vállalkozás rendelkezésére állnak, és a beszerzésüket követő (adómegállapítási) időszakok valamelyikében azokat az adóalany adóköteles tevékenységének körébe vonják?
6. Amennyiben úgy kell értelmezni a 2006/112 irányelv 173. cikkét, hogy az előírt korrekció azon esetekre is vonatkozik, amelyekben a termékeket és szolgáltatásokat a beszerzésüket követően először egy nem adóköteles tevékenységhez használják fel, vagy azokat egyáltalán nem használják fel, később azonban azokat az adóalany adóköteles tevékenységének körébe vonják, úgy — a HÉA-törvény 70. cikke (1) bekezdésének 2. pontja szerinti korlátozásra és azon körülményre tekintettel, hogy a HÉA-törvény 79. cikke (1) és (2) bekezdésének értelmében a korrekciót csak azon esetekben kell elvégezni, amelyekben azokat a termékeket, amelyek eredeti felhasználása megfelel az adólevonás feltételeinek, később az e feltételeknek nem megfelelő módon használják fel — abból kell-e kiindulni, hogy a tagállam teljesítette arra vonatkozó kötelezettségét, hogy az adólevonás jogát minden adóalany szempontjából a lehető legmegbízhatóbb és legmegtányosabb módon szabályozza?
7. Az előző kérdésekre adandó válaszoktól függően: abból kell-e kiindulni, hogy a hozzáadottérték-adóról szóló bolgár törvény alapján nyilvántartásba vett adóalany az adólevonási jog korlátozása, illetve a levont adó összegének korrekciója tekintetében a hozzáadottérték-adóról szóló törvényben rögzített szabályozás szerint az alapügy körülményeihez hasonló körülmények között és a 2006/112 irányelv 168. cikkére tekintettel jogosult a részére más adóalany által teljesített termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást terhelő

előzetesen felszámított adót abban az (adómegállapítási) időszakban levonni, amelyben részére a termékértékesítést vagy szolgáltatásnyújtást teljesítették, és amelyben az adófizetési kötelezettség keletkezésére sor került?

(¹) HL L 347., 1. o.

2011. március 4-én benyújtott kereset — Európai Bizottság kontra Francia Köztársaság

(C-119/11. sz. ügy)

(2011/C 145/22)

Az eljárás nyelve: francia

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: F. Dintilhac és C. Soulay meghatalmazottak)

Alperes: Francia Köztársaság

Kereseti kérelmek

— A Bíróság állapítsa meg, hogy a Francia Köztársaság — mivel 2007. január 1-je óta 2,10 %-os HÉA-mértéket alkalmaz a fakultatív módon az előadás során fogyasztási cikkeket felszolgáló létesítményekben adott koncertbemutatókra szóló belépőkből eredő bevételekre — nem teljesítette a HÉA-irányelv (¹) 99. és 110. cikkéből eredő kötelezettségeit;

— a Francia Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Jelen keresetével a Bizottság azt kifogásolja az alperessel szemben, hogy 2007. január 1-je óta 2,10 %-os HÉA-mértéket alkalmaz a fakultatív módon az előadás során fogyasztási cikkeket felszolgáló létesítményekben adott koncertbemutatókra szóló belépőkből eredő bevételekre a korábbi 5,5 %-os kulcs helyett.

A felperes arra hivatkozik, hogy a HÉA-irányelv 110. cikke értelmében azok a tagállamok, amelyek 1991. január 1-jén az 5 %-os minimum adómértéknél alacsonyabb kedvezményes HÉA-mértékeket alkalmaztak, továbbra is alkalmazhatják e szabályozást. E cikk azonban nem teszi lehetővé a tagállamok számára, hogy új eltéréseket állapítsanak meg, vagy kiterjesszék az 1991. január 1-jén már meglévő eltérések alkalmazási körét, miután ezen időpontot követően szűkítették azt. A jelen esetben

azonban éppen ez a helyzet, mivel az alperes 1997. január 1-jétől szűkítette az 1991. január 1-jén meglévő, kedvezményes HÉA-mértékre vonatkozó eltérés alkalmazási körét, és kifejezetten kizárta az alól a bemutatók olyan jegyeinek eladásából eredő bevételeit, amelyek „kizárólag a fakultatív módon az előadás során fogyasztási cikkeket felszolgáló létesítményekben adott koncertekre szólnak”. Az irányelvtől való eltérés alkalmazási körének kiterjesztésével a Francia Köztársaság tehát megsértette ezen irányelv céljait.

(¹) A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (HL L 347., 1. o.)

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Olaszország) által 2011. március 7-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Yeboah Kwadwo elleni büntetőeljárás

(C-120/11. sz. ügy)

(2011/C 145/23)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Az alap-büntetőeljárás résztvevői

Yeboah Kwadwo

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

A jóhiszemű együttműködésnek és az irányelvek hatékony érvényesülésének elveire, az arányosság elvére, valamint az illegálisan tartózkodó külföldi visszatérésének végrehajtására irányuló kényszerítő intézkedések hatékonyságára tekintettel a 2008/115/EK irányelv (¹) 2., 15. és 16. cikkével ellentétes-e az olyan illegálisan tartózkodó külföldinek — az első kitoloncolási végzés be nem tartása esetén négy évig terjedő szabadságvesztéssel, a questore későbbi végzéseinek be nem tartása esetén pedig négy évig terjedő szabadságvesztéssel való — büntethetősége és szankcionálása, aki egyszerűen úgy döntött, hogy nem tesz eleget a közigazgatási hatóság által kiadott kiutasítási határozatnak és kitoloncolási végzésnek?

(¹) HL L 348., 98. o.

A Korkein hallinto oikeus (Finnország) által 2011. március 9-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — A Oy

(C-123/11. sz. ügy)

(2011/C 145/24)

Az eljárás nyelve: finn

A kérdést előterjesztő bíróság

Korkein hallinto oikeus

Az alapeljárás felei

Felperes: A Oy

Az eljárás egyéb résztvevői: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö, Valtiovarainministeriö

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1. Lehetőséget kínál-e az EUMSZ 49. és az EUMSZ 54. cikk arra, hogy az átvevő társaság az adóztatása keretében levonja a valamely másik tagállamban illetőséggel rendelkező és vele egyesülő társaságnak az utóbbi tagállamban folytatott tevékenységéből származó, az egyesülést megelőző években felmerült veszteségeit, ha az átvevő társaságnak a beolvadó társaság illetősége szerinti államban nem maradt állandó telephelye, és ha a beolvadó társaság veszteségeit a nemzeti jogszabályok alapján csak akkor vonhatja le, ha a beolvadó társaság belföldi társaságnak minősül, vagy ha a veszteségek az utóbbi államban található állandó telephelyen keletkeztek?
2. Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén: releváns-e az EUMSZ 49. és az EUMSZ 54. cikk annak szempontjából, hogy a levonható veszteség mértéke az átvevő társaság illetősége szerinti állam adójoga alapján számítandó-e ki, vagy hogy levonható veszteségnek a beolvadó társaság illetősége szerinti államban az ezen állam joga szerint megállapított veszteség tekintendő-e?

Az Administrativen Sad Varna (Bulgária) által 2011. március 14-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — OOD Provadiinvest kontra Direktor na Direksia „Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto”

(C-129/11. sz. ügy)

(2011/C 145/25)

Az eljárás nyelve: bolgár

A kérdést előterjesztő bíróság

Administrativen Sad Varna